Núria Rossy (cantant): 'Les nostres accions sempre afecten els altres, positivament o negativament'

Nascuda en una família de músics i artistes, Núria Rossy tenia el terreny adobat per ser cantant i compositora. Amant de tota manifestació artística, no esgota la seva creativitat com a cantautora. També és historiadora de l'art i té una llarga experiència en la docència, on comparteix la passió per la història de la pintura, escultura i literatura. L'artista, que és a punt de publicar un nou disc, ha passat pel programa 'Connectats' per repassar la seva trajectòria vital, artística i professional.

A la teva infància, el teu pare et va portar cap al terreny de la música, la teva mare cap al dibuix, la ceràmica i el teatre. No podies escapar del món de l'art, no?
Crec que no (riu)! Hem estat alguns germans més, que hem acabat viciats. Tinc una germana, la Clara, que és una pintora excepcional, artista multidisciplinària, amb una trajectòria molt interessant. A més, tinc nebots bastant potents: el Víctor forma part d'un grup que es diu Malmö que està fent coses molt interessants, i la Núria Riba Rossy, que està a Londres i és actriu i promet moltíssim, a més que té una veu excepcional. Tinc por d'oblidar-me d'algun! També hi ha el Miquel i l'Álvaro, que fan les primeres passes musicals. I la Raquel, coneguda com a Lola Vendetta, una gran il·lustradora. Com les seves germanes! Jo no sé què passa, en aquesta família!

Ara m'estava imaginant les vostres festes familiars... Sou de fer trobades?
Cadascú viu a llocs diferents i diguem que no trobaríem el torn de paraula. He parlat dels meus nebots, però no dels meus fills, que també n'hi ha d'artistes. Fem molta potència. Amb els nebots m'agradaria trobar-me més. Tenim un grup de Whatsapp amb els nebots i jo soc la tieta infiltrada. El meu fill és artista marcial de taitxí. I a banda agafa la guitarra i té una veu espectacular. M'agrada passar estones amb ell cantant.

I després tinc el Nico i el Manel, que tenen 21 anys i es dediquen a la música. Nico és cantant i va estar a l'últim 'Operación Triunfo'. És una ànima que necessita cantar a la dutxa tot el dia. I Manel és compositor de bandes sonores i treballa de valent per un certamen i està estudiant per la Royal de Londres. I el petit, el Ricard, fa batxillerat artístic.

Quina família! A casa teva existeix el silenci?
Hi ha qui diu que casa meva sembla un centre budista perquè hi ha un ambient molt zen i tranquil. El que passa és que tenim molta disciplina: he marcat els meus fills perquè es potenciïn molt i s'explorin molt per treure el seu potencial. Ens hem distribuït, però hi ha estones per tot.

Com recordes la teva infància?
Parlaré dels records vinculats amb l'art. Recordo de manera entranyable compartir la música amb el meu pare. Amb ell, el nostre llenguatge era la música: de vegades era amb el piano, que a mi em va com triar. Ell feia concerts amb els amics i va trobar uns discos que contenien concerts (de Beethoven, per exemple) sense la part del piano. Llavors escoltàvem aquell concert, però amb el piano en directe.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/158157.html

Copyright 2024 Cugat.cat

El meu tiet també és un músic excepcional, també els meus cosins, com el Jordi, i el seu fill, el Fèlix. El meu pare deia: "Jo vaig haver d'estudiar música, però el meu germà no perquè ja va néixer amb la música a dins". Sempre ho deia, que era un geni.

I tu quina formació tens?
Jo vaig començar a estudiar música, però si tens el caràcter de ser molt bona nena et pots trobar que vols ser bona nena i acontentar i no defraudar els pares. Ells eres molt artistes, però tenien aquesta cosa de l'època: tenien molta por que em dediqués a la música. "El primer que et demanaran és que t'obris de cames", em deia el meu pare. I jo deia, "ui, no sé, espero que em demanin més coses!". Hi havia la por per la part moral i això ens va bloquejar bastant.

Els meus pares eren actors que estaven en contacte amb persones com els pares de Cayetana Guillén Cuervo. Haurien estat grans actors, penso. La meva mare era una gran artista, però zero projectada.

On vivíeu?
Encara se m'encongeix el cos quan vaig darrere de l'estació. Al passatge Ramírez encara hi ha ara unes ceràmiques amb el rètol del carrer que va fer la meva mare. Allà hi vivia la meva família materna, de cognom Ramírez. La meva família materna (l'avi, la tieta àvia) vivia allà. Sant Cugat era molt petit i va quedar el nom del carrer; al fons del passatge, a mà esquerra, on hi ha unes cases adossades, hi havia casa nostra, prou grandeta per acollir els 11 germans que érem. Quasi una dotzena d'ous!

Recordo que em posava el pijama a la nit (que els feia la mare, eren ben bonics, recordaven a 'La casa de pradera'). Recordo quan tenia 11 anys que era molt 'compinche' amb el meu germà Josep Maria i fèiem una trastada que, ara ho penso i, bé, és que era una altra època. Sortíem pel terrat de casa, per una part poc inclinada. Anàvem fins a un arbre (el meu arbre, on anava quan m'enfadava), hi baixàvem i anàvem al forn Serrajòrdia de nit per veure com feien el pa. Oh, i aquella olor del pa, vèiem amassar... Un dia el Serrajòrdia ens va dir: "Els vostres pares saben que esteu aquí?" I nosaltres, "ui, que s'ha acabat!".

Parlem de la teva música. Com definiries el teu estil?
Faig una música natural bonament contaminada de músiques del món, principalment mediterrània.

Quan vas publicar el teu primer treball?
Quan tenia 10 anys vaig fer un petit grup musical arran que anava al Pinar, on es feia el concurs de nadales. Amb unes amigues vam muntar el grup i vam cantar a la Festa Major. I després ho vam deixar. Però em va quedar l'espina perquè jo volia fer allò. Les circumstàncies de la vida, però, ja que soc mare de família monoparental, va fer que ho deixés per després. Però amb la vida t'has de donar importància.

El primer treball es diu 'Sobre la marxa'. Musicalment podríem dir que ja no em representa, però és molt important perquè era el moment en què em vaig donar el permís per reafirmar-me. Tenia cançons feia des dels 18 que mai havia publicat. Va ser com el primer acte de feminisme, però llavors no n'era conscient.

Cantes tant en català com en castellà.
La gent em pregunta per què una llengua o una altra. El meu pare va néixer a Galícia, era fill d'andalusos, net d'italians afrancesats, però es va enamorar d'una catalana i de Catalunya. Jo sentia els pares parlar entre ells en castellà, però a nosaltres ens parlaven en català. Soc bilingüe, m'estimo la meva llengua i també m'agrada compondre en castellà. Si dedico la cançó a la meva parella, amb qui parlo en castellà, em surt en castellà. A banda de fer cançons, també escric i estic a punt de treure un llibre.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/158157.html

Copyright 2024 Cugat.cat

Amb el segon disc vaig fer una campanya de micromecenatge. I mentre recollia els diners va ser el temps entre el disc 'Ressorgiré' i 'Alegria'.

I ja prepares el quart disc?
Sí! Es dirà 'Color' i estaré molt ben acompanyada. M'he envoltat de gent molt bonica, m'encanten les persones, també la música, l'art i tot el que tingui a veure amb el pensament. 'Color' no és exactament un disc: és un llibre en què reuneixo els meus textos, que no sempre acaben en cançó. 'Color' és un llibre on exposo alguns d'aquests textos i, els que sí que acaben en cançó, em permeto fer el part sencer i trec el text amb aquella cançó que ja vaig gravar fa anys, però que ara ensenyo d'on venia. Tot això, fet per una Núria més madura, més forta, ja que ara estic en moment molt diferent a quan vaig començar, que semblava que demanava permís.

Es diu 'Color' perquè faig una mirada al món: "Què? Comencem a renéixer una mica, que ja ens toca, o què?". Aquest renaixement té molt a veure en saber triar quin color tries en cada moment de la vida.

I amb qui col·labores?
A tots no els puc anomenar encara... En el seu moment Guillem Roma em va proposar fer un tema junts, també li he demanat a Raquel Lua i a Sandra Bautista. I una cançó que es diu 'Solo ella' que canto amb la meva neboda Raquel (Lola Vendetta). És un tema molt potent que té a veure amb la trajectòria personal que he fet jo i moltes dones que vam ser educades per servir, només. La vam gravar informalment i pensava: "Uau, si sona tan bé, imagina't quan ho gravem amb totes les condicions". Crec que serà una cançó molt potent.

Hi ha data per 'Color'
Necessito mecenes i obriré un Verkami per començar a gravar. Vull presentar 'Color' aquest estiu, i col·laboraré amb el ballarí i coreògraf santcugatenc Francisco Lorza. Intercalarem textos i cançons.

Parla'ns de la teva faceta de docent.
També acaba amb un llibre. Com deia Kandinski, un artista sempre ha de tenir coses a dir. I jo sento que tinc moltes coses a dir. El meu vessant de docent es va centrar molt de temps en l'art. La vida sempre m'ha portat a estar en contacte amb els adolescents, i m'encanta. Soc una enamorada de la docència i de l'art. Gaudeixo, d'això.

Ara faig acompanyament acadèmic i emocional a adolescents que, pel que sigui, estan en situacions de dificultat a nivell acadèmic per una situació emocional. M'agrada ser una còmplice dels pares per tirar-los endavant. El món que els estem deixant no ho posa fàcil i el treball d'acompanyament és molt important. M'han donat experiències molt boniques.

I crec que això m'ha portat a escriure un llibre, en el qual estic treballant i que es diu 'La família que vull'. Se'ns diu sempre que als amics se'ls escull i a la família no, i això és mentida. Jo tinc dret a escollir amb quins membres de la meva família biològica em vull relacionar. Si tinc la sort que m'aporten molt, fantàstic, i si no, els desitjo el millor, els estimo en la distància i llestos. El llibre va de com cuidar aquests vincles que sí tenim dret a escollir.

Soc una defensora absoluta de les famílies reconstruïdes, i de què les famílies ens reconstruïm a qualsevol edat.

M'imagino que la tendència també és explicar la cara amable
Sí, però també s'han d'explicar les dificultats. Jo he viscut en situació de supervivència molts anys, i això m'ha fet forta, també saber que no estava sola. Faig una crida perquè tothom ens responsabilitzem que les nostres

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/158157.html

Copyright 2024 Cugat.cat

accions sempre, sempre i sempre transcendeixen, sempre afecten els altres, positivament o negativament.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/158157.html

Copyright 2024 Cugat.cat